

Castells i folklore

Els Castellers de Vilafranca volen aprofitar el pòsit del viatge a Xile per exportar el model a altres països

De moment, ja s'han establert contactes amb Brasil, Txèquia i Polònia per fer-hi tallers i conferències sobre els castells

Els verds creen una comissió que farà un seguiment del projecte social i casteller iniciat al país andí per consolidar-hi les colles

VILAFRANCA

Cristina París

Aquesta setmana ha fet un mes que els Castellers de Vilafranca van emprendre el viatge cap a Xile i el record de les experiències viscudes a l'altre costat de l'Atlàntic encara perdura. Des de la colla ja s'ha posat fil a l'agulla per tal que la feina feta a milers de quilòmetres no quedi en no res i es pugui aprofitar.

"El que hem de fer és no abandonar els xilens", deia ara fa uns dies l'expresident Josep Cabré i cap de la comitiva vilafranquina a Xile. Els Castellers de Vilafranca ja són aquí però les conseqüències del viatge els han conduït a no aturar la maquinària i, per aquest motiu, ja s'han posat idees sobre la taula per treure encara més rendibilitat al desplaçament.

D'una banda, ja s'han establert contactes amb diversos països per tal d'exportar el projecte casteller adaptant-lo a cada realitat social del país. Els primers

Josep Giménez-Noguera

Una imatge dels castellers xilens durant un assaig el mes de gener passat

contactes s'han establert amb Brasil, Txèquia i Polònia, segons han informat fonts de la colla i en els pròxims mesos una delegació s'hi desplaçarà per concretar el projecte.

Enfortir lligams

En un altre sentit i al marge d'aquesta iniciativa, el primer pas

per mantenir i enfortir els lligams amb Xile ha estat la creació d'una comissió dins la colla que s'encarregarà de fer un seguiment del projecte casteller i social iniciat al país andí. "Volem que sigui un projecte a llarg termini, volem mantenir els lligams amb les dues colles que s'han creat i amb les dues més que es crearan a Valparaíso i Peñalolén", assegu-

ren des de la comissió. Aquests lligams s'han establert, gràcies al viatge, tant a nivell casteller com polític i personal, i del que es tracta és d'aprofitar els contactes, sobretot de caire institucional, que es van dur a terme durant el gener passat.

Precisament en el terreny polític és on s'obre una via per no deixar penjats els xilens. Els Castellers de Vilafranca volen aprofitar el conveni esportiu entre Catalunya i Xile signat per la Generalitat segons el qual hi ha el compromís d'aportar finançament i facilitar relacions d'intercanvi. Aquest conveni és ampliable al terreny casteller i, des del departament de Relacions Exteriors de Vicepresidència de la Generalitat així s'ha confirmat, segons van indicar els membres de la comissió.

D'aquesta manera, aquest marc institucional permetria que formadors dels Castellers de Vilafranca es poguessin desplaçar a Xile per continuar la tasca didàctica i, a la vegada, que membres de les colles xilenes poguessin conèixer de primera mà la tècnica casteller a Vilafranca. El primer objectiu ara com ara passa per aconseguir

que una delegació xilena pugui desplaçar-se a la vila per la Festa Major.

En aquest punt, la col·laboració de l'Ajuntament de Vilafranca serà clau. Per això, després de la presència de l'alcalde, Marcel Esteve, a Xile, aquesta col·laboració es pot donar per assegurada.

D'altra banda, els Castellers de Vilafranca també han establert contactes amb la Diputació de Barcelona, concretament amb l'àrea de Cultura Popular i Tradicional, de qui han arrencat el compromís de signar un conveni de suport al projecte i fer-lo extensiu a les àrees de Cooperació, Educació i Presidència, per tal de reforçar el compromís de l'ens.

De moment, la comissió es troba en una fase inicial però ja ha arrencat amb Josep Cabré, Fèlix Miret i Àlex Sánchez-Granados com a caps visibles, tot i que diversos membres de la colla ja han mostrat el seu interès a col·laborar amb la iniciativa. Les pròximes setmanes perme- tran avançar una mica més en el desenvolupament del projecte, ja que actualment Xile està immers en el procés vacacional.

Els Castellers de Vilafranca rempenen l'activitat casteller a social després del viatge a Xile

VILAFRANCA

3d8

Els Castellers de Vilafranca tornen a la feina aquesta setmana i avui a les nou del vespre comencen els assajos dels pisos superiors, d'iniciació als nous castellers. Aquestes sessions es faran al vestíbul de Cal Figarot tots els divendres de febrer i març.

Demà a les set de la tarda també arrenca, a la nau del local social, el taller de castells adreçat a infants de 5 a 12 anys per tal que els nens i nenes de Vilafranca i comarca puguin conèixer el món dels castells de manera lúdica. El taller es farà els dissabtes de febrer, març i abril. D'altra banda, ahir van començar les sessions de preparació física, que es faran els dimarts i dijous fins al mes de maig a tres quarts de nou del vespre.

En un altre sentit, els Castellers de Vilafranca tenen en preparació altres activitats com el Torneig de

Bàsquet de Colles castelleres, l'1 i 2 de març; una concentració de Harley-Davidson, el 8 de març; la calçotada verda, el 9 de març, i el Torneig Intercasteller de Futbol Sala, el 15 i 16 de març.

Exposició de dracs

3d8

L'escultora Dolors Sans exposa sis de les seves creacions en la mostra de Bestiari Fantàstic que acull el palau de la Virreina de Barcelona. A l'exposició, que encara es pot veure fins demà, hi ha tres dracs penedesencs: el drac de Bellvei, el de Vilobí i el cabrot del Vendrell. Altres obres de Sans a la mostra són la Bèstia de parets del Vallès, el Muntanàs, del Bon Pastor de Barcelona i el drac Grafus de Tortosa.

Els Menuts Dansaires van actuar a Banyeres

EL VENDRELL

3d8

Els Menuts Dansaires del Vendrell van participar diumenge en la ballada organitzada amb motiu de les festes de Santa Eulàlia a Banyeres. Dissabte també havien participat en l'acte d'homenatge que la Diputació de Tarragona va fer a la colla sardanista Dansaires del Penedès. Els més petits de la colla també es van afegir a la celebració i van participar en les ballades finals juntament amb el públic.

Els Menuts Dansaires comencen aquests dies de final de febrer una treva en l'activitat sardanística amb motiu del viatge que anualment du a terme la colla Dansaires del Penedès per tal de donar a conèixer la sardana arreu del món. El viatge d'enguany és als Estats Units.

Ajuntament de Bellvei

El Drac de Bellvei va participar en una cercavila a la festa major de Santa Eulàlia de Barcelona

El passat dissabte, el Drac de Bellvei va participar en un dels actes de la festa major de Santa Eulàlia de Barcelona. El Drac de Bellvei va prendre part en una cercavila de bèsties fantàstiques promoguda per l'Ajuntament de Barcelona, en la que hi van participar un total de nou

dracs. Totes aquestes bèsties del folklore català quedaran exposades encara fins demà dissabte, concretament al Palau de la Virreina de Barcelona. Aquesta ha estat la primera sortida del Drac de Bellvei després del seu bateig el passat mes d'agost.

CASTELLS I FOLKLORE

(ve de la pàgina anterior)

Peñalolén.

El discurs versava sobre com va descobrir els castells, com els ha incorporat al seu discurs polític, les virtuts de fer castells i com d'important és fer castells per una comunitat com la seva, plena de gent pobre, gent amb problemes de drogues, en situació d'atur, delinqüència ... certament ens va arribar molt el discurs, a punt de caure una llàgrima, tot això fins que vam descobrir que ell, l'alcalde, no vivia al poble !! Sense paraules ens vam quedar.

Canvi de camisa?

Aquesta és la pregunta que alguns encara ens fem després de veure l'alcalde de Vilafranca, Marcel Esteve, parant un pilar de 4 a segons amb la camisa verda.

I és que el nostre alcalde, que ens va acompanyar durant la nostra gira xilena, era membre dels Xicots de Vilafranca !!, i clar, no estàvem habituats a veure'l amb la camisa verda.

"Paisaje cordillerano"

L'intercanvi de presents va ser gairebé una constant al llarg de les actuacions castelleres a Xile. I parlant d'obsequis, precisament, no ens podem estar de contar el que va passar a la localitat de Buin. Resulta que l'alcalde, assabentat per via telefònica poques hores abans de l'actuació al seu municipi, que li serien lliurats uns regals i atès que no deuria tenir a mà quelcom més adient, va decidir correspondre a la gentilesa amb l'ofertament d'un quadre pintat a l'oli que, segons tots els indicis (fins i tot duia el cordill per a aguantar-lo), fou despenjat moments abans de la paret d'una de les dependències municipals. Per a la història queda el títol inscrit al darrera de la pintura en qüestió: "Paisaje cordillerano", el qual va ser "hecho por José", afegint-hi, el mateix alcalde segurament, la inscripció "Recuerdo de Buin. Enero 2008". Malauradament, es va haver de quedar a l'hotel (on lligava perfectament amb la decoració de l'establiment), no fos cas que a la duana el poguessin requisar. Si hi tornem algun dia potser caldrà recuperar-lo. O no?

Eloi Miralles

Carícia o mossegada

Un record no tan falaguer és el que s'haurà endut la Marta Sangeris (néta de casteller vilafranquí de la primera hora), eixerida i flamant quart de tots els castells de vuit fets a Xile, a qui un gosset (de quina colla deuria ser?) li va etzibar una carícia en forma de mossegadeta que va necessitar alguns punts de sutura. Per si això fos poc, va patir la mala astrugança que li perdessin la maleta ja en el viatge d'anada i va haver de confiar de la solidaritat de les seves companyes que li van fer costat i li van deixar roba. Si hagués calgut fer una col·lecta segur que molts s'hi haurien apuntat i això li hauria permès de tornar amb la indumentària renovada, però no hi va haver necessitat. I ja que parlem de pèrdues, hem de constatar que la inesperada pèrdua del passaport del Jordi de Molins de Rei, una mica més i el deixa sense poder viatjar. Degudament acompanyat va haver de fer-ho l'endemà, ja del tot refet de l'ensurt.

Canalla del món, uniu-vos

Cosa bona a constatar, també, ha estat la bona entesa entre la

canalla vilafranquina i els seus homònims xilens, amb el Schuster de "jefe", la Selena de caganu i el Xin-Xan i companyia acabant de fer el pes. Els nous amics de Lo Prado i de Cerro Navía no els deseparaven i se'n disputaven la companyia. Haurà estat segur per a tots ells una experiència inoblidable. A la piscina de Peñalolén, els nostres s'ho van passar d'allò més bé (també a la del Cerro de San Cristóbal, a Santiago, i a Viña del Mar, banyats pel Pacífic), acompanyats d'alguns no tan canalles, però consumats especialistes a l'hora de fer el gripau i/o la granota. Diuen, però, que l'aigua era "pacíficament" freda, en contrast amb l'alta temperatura ambiental, ben agraïda si la comparem amb la que feia a Vilafranca aquells mateixos dies.

Lluny de casa

Menció especial per als vilafranquins i penedesencs, residents a Xile, que vam tenir l'oportunitat de saludar. A l'Estadio Español de Viña del Mar, vinguda expressament des de Santiago, ens honorà amb la seva presència la senyora Maria Rosa Mas, emparentada amb els Huguet de la plaça de la Vila i amb els Alayo de cal Claret. També a Valparaíso s'acostà a la pinya gent provinent de Vilafranca i, a Peñalolén, fou vençuda per l'emoció del moment la Montse Llobet, filla d'un pintor resident a Guardiola de Fontrubí. En arribar a la plaça d'aquest municipi, vam veure onejar de manera ostensible una senyera, la que duia l'Antoni-Toño, per als amics- Castell Rey. El seu avi havia estat jutge a Vilafranca a la primera meitat del segle passat. A la Plaza de Armas de Santiago també se'ns van acostar uns quants catalans; de Sabadell, de Torà, d'Andorra... Fins i tot n'hi va haver un, de Viladecans, que va fer més de 900 quilòmetres per venir a veure'ns des d'Osorno. Li hauria estat més fàcil d'arribar-se fins a la veïna Puertomón, però en

Ferran Fabré

assabentar-se que s'havia anul·lat la nostra visita a aquest indret, no li va quedar altre remei que "carretera i manta".

Una única caiguda

Comptat i debatut, els Castellers de Vilafranca haurem actuat a deu municipalitats xilenes diferents. A la capital -Santiago Centro, en diuen-dos cops; i a Curicó, Molina, Buin, Valparaíso i Viña del Mar, a més de les "comunales" de Lo Prado, Colina i Peñalolén, pertanyents a l'anomenada Región Metropolitana de Santiago, però amb entitat municipal pròpia. Aquest és el cas també de Providencia (que completa la desena), perquè és precisament en aquesta ciutat -enganxada com-

pletament a Santiago, com si en fos un barri residencial- on s'ubica el seu Centre Català. Per cert que al pilar de quatre, que una delegació va aixecar davant la seu de l'entitat, va precedir-lo un intent, amb tres castellers xilens al tronc, que no va reeixir. Fóra fàcil d'atribuir el percaç al bon vi amb què vam ser obsequiats per acompanyar unes truites de patates solvents i altres menges que van ser cosa d'agrair, però el cas va ser que amb la inclusió d'un vilafranquí a segons, l'espadat va poder arribar finalment a ple de bé. Resta per a completar la crònica, doncs, la petita anècdota d'aquesta única caiguda (si és que cal considerar-la com a tal) que es va registrar en tota la gira.

Roger Pla

Josep Giménez